

NIEDOSTATNI (13) ai

niedostatni (10), **niedostatny** (2), niedostatni *a.* niedostatny (1); niedostatni *BielKron* (2), *GórnDworz*, *BiałKat*, *KuczbKat*, *ArtKanc*, *Calep* (2), *CiekPotr*, *PowodPr*; niedostatny *BielŻyw*, *GlabGad*.

W pisowni łącznej (12), *w rozłącznej* (1).

e, o oraz a jasne.

sg m N niedostatni (3). ◇ *A* niedostatni(e)go (1) *ArtKanc*, niedostatni (1) *BielKron*. ◇ *f N* niedostatn(a) (1). ◇ *pl N m pers* niedostatni (1). *subst* niedostatni(e) (1). ◇ *G* niedostatnych (1). ◇ *D* niedostatnim (3). ◇ *A m pers* niedostatni(e) (1).

Sł stp notuje, *Cn s.v.* niedostateczny, *Linde* bez cytatu.

1. *Ubogi, nie posiadający środków do życia; egens, egenus Calep, Cn; defectus, indigens, indigus, inops alicuius rei Cn* (11) : *BielŻyw* 109; Fokárowie ludziem niedoŃtátnim [...] wiécey niŃli Ńto domow [...] nádáli *BielKron* 288; áby właŃnych pieniédzy nie litował: [...] gdzieby przyŃzłó [...] niedoŃtátnie ludzie zápomagać. *GórnDworz* li7v; *Calep* 352b [2 r.]; IeŃli co duchowieŃŃtwu zbywa/ [...] niech Ńie pierwey opátrzá vbodzy/ y mieyŃcá poboŃne niedoŃtátnie *PowodPr* 60; *CiekPotr* 22.

α. *W funkcji rzeczownika* (4) : Dawanie iáłmuŃny niedoŃtátnim. *BiałKat* 171; WydŃwiguiác z prochu niedoŃtátniego; TáŃŃe y z gnoiu człowieká néŃznego. *ArtKanc* T19; *KlonWor* 73.

Szereg: »ubogi i niodostatni« (1): áby tego pilno Ńie vczyli co powinnoŃci ChrzeŃciáŃŃkiey naleŃy [...] vbogim y niedoŃtátnim iáłmuŃné dawáiac/ chore ludŃie náwiedzáiac *KuczbKat* 300.

2. *Słaby* (1) : ktorá [naturę] płod bierze inŃ nie doŃtateczná z rodziczow táŃŃe nie doŃtatnych *GlabGad* K3.

3. *Za mały liczebnie* (1) : Skánderbeg gdzie widzáł niedoŃtátni vŃŃ Ńwoy podŃierdził [!] go *BielKron* 256v.

Synonimy: 1. *biedny, chudy, néŃzny, podły, ubogi*; 2. *chory, słaby*.

Cf DOSTATNI, NIEDOSTATECZNY

AŃ